

Program Stretnutia pri hrobe yt – 3.4.2021 – Nastalo ticho...

Pieseň Na vrchu vzdialenom

Modlitba: Pane môj, nastalo také ticho až ma to desí. Tvoje prebodnuté ruky akoby ma už nikdy nemali objat'. Tvoje zranené nohy akoby už nemali vkročiť do môjho domu. Tvoj prebodnutý bok akoby sa nemal ohnúť v milosrdenstve, ktoré nám preukazuješ. Tvoj hlas stíchol a ja ho nepočujem. Tvoje oči sa zavreli a nevidia ma v mojej biede. Tvoje ústa nevyslovujú tie vzácne a premieňajúce slová. Si ticho. O to viac kričí moja bieda. O to viac počuť môj hriech. Áno, to ja svojím neustálym hlukom som Ťa priviedla na kríž. Hlukom mojich krutých slov, nespravodlivých myšlienok, otrasných skutkov. Hlukom mojej pýchy, nespokojnosti a bezbožnosti. Na tom kríži visíš tichý a ja by som chcela niečo povedať, ale načo tu viac slov? Veď ticho kričí dosť hlasno. Amen.

Pieseň Nad mŕtvou nádejou

Dnešný deň už nie je piatkom, v ktorom si pripomíname Ježišovu smrť. Ale nie je ešte ani nedeľou, kedy premýšľame nad Kristovým vzkriesením. Biela sobota je pre nás príležitosťou rozmýšľať. Premýšľať nad tým, čo nám tu Ježiš zanechal a čo nám chystá. A kde sa v tom všetkom nachádzame my. V tomto dni sa hýbeme medzi láskou a smútkom. Láska je radosť z toho, že nám niečo patrí a smútok prežívame vtedy, keď to vzácne strácame. Sú súčasťou nášho života a ak nám jedno z toho chýba, život nie je celistvý. Láska je totiž sprevádzaná smútkom a smútok je živý láskou. Ten, kto miluje má obdobie smútku a smútok je intenzívnejší tam, kde je láska dokonalejšia. A predsa: ani o láske a ani o smútku sa nehovorí ľahko, ak sa o nich vôbec hovoriť dá. Prázdny kríž a zatvorený hrob hovoria o tom, čo sa vysloviť nedá. Že tu bola láska. Že tu bol smútok.

Pieseň Ježiš môj pred Tvojou stojím obetou

Evanjelista Ján píše: *Prišiel Jozef z Arimatie a snal Ježišovo telo. Prišiel aj Nikodém, ktorý k Ježišovi prišiel raz v noci, a priniesol asi 100 funtov myrhy zmiešanej s aloe. Potom vzali Ježišovo telo a zavinuli ho do plátna aj s tými voňavými vecami, ako je u Židov zvykom pochovávať. Na mieste, kde Ho ukrižovali, bola záhrada a v záhrade nový hrob, v ktorom nikto nikdy neležal. Tam teda položili Ježiša (19:38-42).*

Pieseň Predo mnou je kríž

Ako sa cítili tí, ktorí sa prizerali Ježišovej smrti?

Boli bezmocní ako my, keď nám choroba alebo tragédia berie milovanú osobu.

Boli nepripravení ako my, lebo na smrť sa nedá pripraviť.

Boli opustení ako my, pretože tí, ktorí odchádzajú si berú kúsok z nás.

Boli bezradní ako my, keď sa učíme žiť bez tých, ktorí boli súčasťou nášho sveta.

Boli smutní ako my, pretože v našom srdci už navždy bude malé osamelé miesto.

Boli deprimovaní ako my, keď sa dotýkame vecí, prechádzame cez izby, počujeme pieseň alebo sa stretáme s maličkosťou, ktorá nám pripomína toho, ktorý už odišiel.

Boli v rozpakoch ako my, keď sa snažíme zachovať si v mysli a srdci hlas, obraz, pocit, pohľadenie nášho milovaného, no ono sa to postupne stráca a vyprchá.

Ježišovi blízki prežívali žiaľ. O to viac túžili po láske. O to viac potrebovali potešenie. Od ľudí. Od Boha. Možno sa navzájom objímali, lebo objatie je niekedy veľmi tiché gesto, ale povie viac ako množstvo otrepaných fráz.

Takým objatím bola nádej, ktorá prehlušuje všetok smútok a robí ho slabým. Takým objatím je nádej, ktorá dáva láske nový nádech a otvára horizont tohto sveta aj smrti. Nádej to je tá iskierka, ktorá aj počas Bielej soboty hovorí: čo ak? Čo ak mal Ježiš pravdu a život zvíťazí nad smrťou? Čo ak Ježišove sľuby platia a moji blízki, ktorých tak veľmi milujem, hoci ich nevidím, sú s Ním? Čo ak sa nám všetkým raz otvorí nebo, kde smrti už niet, lebo je tam On. Ten slávny Pán, ktorý z mŕtvych vstal.

Pieseň Oslavuj Pána

Ján opisuje udalosť vzkriesenia takto: V prvý deň po sobote včasráno, keď ešte bola tma, prišla Mária Magdaléna ku hrobu a videla kameň odvalený od hrobu. Bežala a prišla k Šimonovi Petrovi a k inému učeníkovi, ktorého Ježiš miloval, a hovorila im: vzali Pána z hrobu a nevieme, kam Ho položili (20:1-9).

Pieseň Svoju slávu

Aj tam nastalo ticho. Nie kvôli smútku. Ale z úžasu. Ticho, keď sa nám automaticky rozšíria zreničky a otvoria oči. Ticho, keď nám začne srdce prudšie biť. Ticho, ktoré znamená, že sa stalo niečo, čo sa nedá slovami opísať, ale čo

navždy mení náš postoj, naše priority, nás samých. Ticho vzkriesenia, ktoré kričí z plných síl: smrť je porazená! Život zvíťazil! Kristus vstal z mŕtvych! Žije!

Pieseň Buďme v chvále zjednotení

Modlitba: Chválime Ťa, Živý! Teba, ktorý si vstal a porazil nepriateľa, na ktorého sme boli krátky. Chválime Ťa, Život! Teba, ktorý si vyšiel zo zabezpečeného hrobu a zničil všetky ľudské snahy umlčať Boha. Chválime Ťa, Žijúci! Teba, ktorý si sa stal súčasťou nášho života vtedy, ale aj teraz cez dar Ducha Svätého. Ďakujeme za to, že aj my smieme na smrť našich milovaných a raz aj na našu smrť hľadiť len ako na cestu. Cestu, ktorá ide cez tmavé údolie. Cestu, ktorá je nebezpečná. Cestu, kde na nás bude kričať temnota. Ďakujeme Ti, že na smrť môžeme hľadiť ako na cestu, na ktorej nie sme sami. Bude nás tam sprevádzať Tvoj tichý hlas, dotyk, budeš nám kráčať po boku. Môžeme sa vtedy pozrieť na Tvoje prebodnuté ruky, nohy a bok a budeme vedieť, že to všetko sa stalo pre to, aby sme mohli ísť v ústrety. Tam, kde smrti už viac niet. Tam, kde všetci budeme s otvorenými ústami a očami hľadiť na Tvoju slávu a v nemom úžase Ťa budeme chváliť, lebo Ty žiješ a kraľuješ naveky. Amen.

Milosť vám a pokoj od Toho, ktorý je, ktorý bol a ktorý príde, od Ježiša Krista, verného svedka, prvorodeného z mŕtvych a vladára zemských kráľov. Jemu, ktorý nás miluje, ktorý nás svojou krvou oslobodil od našich hriechov a učinili kráľovstvom, kňazmi svojmu Bohu a Otcovi, Jemu sláva a vláda na veky vekov! Amen.

Pieseň Dobrý Boh